

Aplikace principu harm
reduction při ústavní
protialkoholní léčbě.

**Psychiatrická nemocnice Brno-
Černovice**

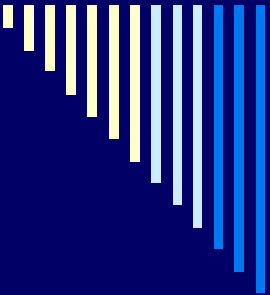

Cíl odvykací léčby

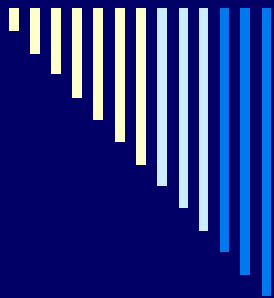
„Zlatým standardem“ je postulát TDA (trvalá a důsledná abstinence) , protože ve III. vývojovém stadiu závislosti gama- typu dochází ke ztrátě, anebo alespoň výrazné poruše kontroly pití. Fenomen ztráty kontroly je trvalý. Porucha kontroly je jedním ze základních diagnostických kritérií syndromu závislosti.

Primariát pro léčbu návykových nemocí nabízí tyto léčebné programy:

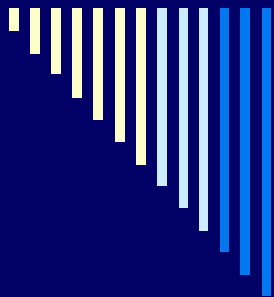
- 1/ Detoxifikace
  - 2/ Prodloužená detoxifikace („přerušeni tahu)
  - 3/ Komplexní protialkoholní léčba podle apolinářského modelu
  - 4/ Rehabilitačně-ostřízlivovací pobyt.
-

Cílem léčby na odd. 19 je trvalá a důsledná abstinence. Ne všem pacientům se daří tohoto výsledku dosáhnout.

Subjektivní důvody – nedostatečná motivace.

Objektivní důvody – organický psychosyndrom, závažná deprivace osobnosti, závažná somatická nebo psychiatrická komorbidity.

Požadavkem doby je **matching** – zařadit pacienta do programu „šitého na míru“.

V somatické medicíně používáme přístupy radikální i paliativní, kauzální i symptomatické. Totéž musí platit i pro adiktologii.

Odd. 19 – léčba radikální, kauzální

Odd. 4 – léčba paliativní, symptomatická

Ekonomické hledisko

Rehabilitačně- ostřízlivovací pobyt na odd. 4 je řádově levnější než léčba alkoholové či toxické psychózy na uzavřeném oddělení nebo léčba jaterního selhání či krvácení z jícnových varixů na jednotce intenzivní péče.

Psychoterapeutické hledisko

Aplikace tohoto přístupu ve smyslu možnost výběru mezi léčbou radikální a paliativní v souladu s medicínským modelem závislosti může vést k realističtějšímu náhledu na problém závislosti a tím i ke snížení frustrace a tenze jak u terapeuta, tak u pacienta. U terapeuta pomáhá vyrovnat se s autoakuzacemi typu „jsem naprosto neschopný, věnoval jsem mu tolik času a energie a k ničemu to nevedlo“ i s akuzacemi („ tolik času a energie jsem mu věnoval a on, nevděčník, pořád pije“) stejně jako u pacienta („jsem lump a vyvrhel-terapeut mi věnoval tolik času a energie a já přesto pořád chlastám“), nebo na druhé straně „terapeut nic neumí, tolik jsem se snažil a nebylo to na nic“ u extrapunitivně zaměřených pacientů. Tento model tedy může být velmi užitečný pro pacienta i pro terapeuta, pokud ovšem nevede k racionalizaci nezdarů a k nasazení laťky na nepřiměřeně nízkou úroveň.

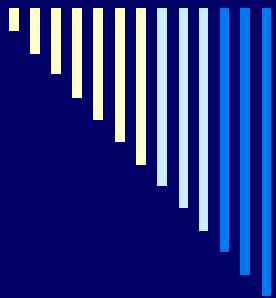

Závěr:

*Z našeho sdělení vyplývá, že paliativní léčba ve smyslu rehabilitačně-ostřízlivovacího pobytu má své místo i v léčení pacientů závislých na alkoholu na principu analogickém „**harm reduction**“ u nealkoholových závislostí. I když jsou cíle této léčby daleko skromnější než je tomu u standardní protialkoholní léčby dle apolinářského modelu, může být výrazným přínosem nejen pro pacienta, ale zprostředkovaně i pro terapeuta a pro celou společnost.*

Děkuji za pozornost
